EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Strasbourg, 2025.11.25.
COM(2025) 957 final

Ajánlás

A TANÁCS AJÁNLÁSA

az euroövezet gazdaságpolitikájáról

{SWD(2025) 957 final}

Ajánlás

A TANÁCS AJÁNLÁSA

az euroövezet gazdaságpolitikájáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 136. cikkére, összefüggésben annak 121. cikke (2) bekezdésével,

tekintettel a gazdaságpolitikák hatékony összehangolásáról és a többoldalú költségvetési felügyeletről, valamint az 1466/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2024. április 29-i (EU) 2024/1263 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[1] és különösen annak 3. cikke (3) bekezdése a) pontjára,

tekintettel a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre[2] és különösen annak 6. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására,

tekintettel az Európai Tanács következtetéseire,

tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdaságpolitikai Bizottság véleményére,

mivel:

(1) Az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló tanácsi ajánlás szerves részét képezi a makrogazdasági koordináció éves ciklusának. A gazdasági és monetáris unió előtt álló sajátos kihívásokhoz igazodó iránymutatást nyújt az euroövezeti tagállamoknak.

(2) Az ajánlás eszközként szolgál az eurocsoport szakpolitikai menetrendjének meghatározásához és a közös érdekű kérdésekről folytatott szakpolitikai megbeszélések előmozdításához, segítve az uniós és a nemzeti szakpolitikák koherenciájának és konvergenciájának előmozdítását. A fő szakpolitikai prioritásokról adott közös értelmezéssel hozzájárul a hatékonyabb szakpolitikai koordinációhoz, megerősíti a rezilienciát és fokozza az euroövezet képességét arra, hogy reagáljon a külső sokkhatásokra úgy, hogy közben megragadja a fenntartható és inkluzív növekedés lehetőségeit, megőrzi a stabilitást, és segíti a dekarbonizált és digitális gazdaságra való átállást.

(3) Az euroövezet globális környezete bizonytalanabb, mint az elmúlt évtizedben bármikor. A geopolitikai feszültségek, különösen Oroszországnak az EU keleti határrégióit érintő, Ukrajna elleni, folyamatban lévő agressziós háborúja, valamint a széttagoltabb, többpólusú világrend megjelenése miatt átalakul a kereskedelem és a pénzügyek szerkezete. A főbb partnerek egyoldalú megközelítései – különösen a

[1] HL L 1263., 2024.4.30., 1. o.
[2] HL L 306., 2011.11.23., 25. o.

kereskedelemben – felborították a piaci egyensúlyt, és kétségeket vetettek fel a régóta fennálló nemzetközi keretek megbízhatóságával kapcsolatban. Ezek a fejlemények egyrészt külső sokkhatásokat jelentenek, amelyek megzavarják a globális ellátási láncokat, és volatilitást idéznek elő a kereskedelemben, a tőkeáramlásban és az energiapiacokon. Másrészt hangsúlyozzák a gazdasági biztonság és a stratégiai autonómia mint a gazdasági reziliencia elemei fontosságát, és kiemelik, hogy sürgősen be kell ruházni a kritikus kapacitásokba és a körforgásos jellegbe. Ennek fényében a versenyképességi iránytű[3] – az Európai Bizottság stratégiai kezdeményezése – értékes keretet biztosít mind a kihívások, mind a lehetőségek értékeléséhez. Három kiemelt terület – az innovációs szakadék megszüntetése, a gazdaság dekarbonizációja és a stratégiai függőségek csökkentése – meghatározásával jelzi, hogy az Uniónak és az euroövezetnek hová kell összpontosítania erőfeszítéseit annak érdekében, hogy a gyorsan változó világban biztosítsa a jólétét. A felmerülő lehetőségek megragadásához elengedhetetlenek az előretekintő szakpolitikák, a tagállamok közötti szorosabb koordináció és az innovációra való újbóli összpontosítás. A strukturális sebezhetőségek kezelésével és az egységes piac elmélyítésével, ugyanakkor a biztonság és az autonómia megerősítésével az Unió és az euroövezet a külső nyomást a hosszú távú reziliencia és a globális befolyás hajtóerejévé alakíthatja.

(4) Az euroövezet gazdasága továbbra is reziliensnek bizonyul. A gazdasági növekedés az év első kilenc hónapjában meghaladta a várakozásokat. Ez a vártnál jobb teljesítmény kezdetben az export várható vámemeléseket megelőző megugrásának volt betudható, de a berendezésekbe és immateriális javakba történő beruházások is a vártnál erőteljesebben teljesítettek. Az euroövezetre, mint a világ egyik legnyitottabb nagy gazdaságára, várhatóan érezhető hatást fog gyakorolni a fokozott globális kereskedelmi korlátozások és feszültségek okozta nyomás. Ennek eredményeként a belföldi kereslet a növekedés elsődleges hajtóereje, és várhatóan az is marad, a stabil munkaerőpiacra, a javuló reáljövedelmekre és az általánosságban kedvező finanszírozási feltételekre támaszkodva. A gazdasági tevékenységet valószínűleg 2026-ban is behatárolja a kereskedelmi korlátozásokból eredően visszafogottabb külső kereslet és a tartós globális bizonytalanság. Összességében az euroövezet reál-GDP-je 2025-ben várhatóan 1,2 %-kal, 2026-ban pedig 1,2 %-kal nő. A növekedési kilátásokat továbbra is nagy fokú bizonytalanság övezi, lefelé mutató kockázatokkal.

(5) Az infláció az euroövezetben tovább mérséklődik. 2025 tavasza óta az infláció az árstabilitással nagyjából konzisztens szintek körül ingadozik. Az általános infláció (HICP) 2025 októberében 2,1 %-os volt, míg az élelmiszerek és az energia nélkül számított maginfláció továbbra is magasabb, 2,4 %-os. A mögöttes inflációt várhatóan visszafogja az euro közelmúltbeli felértékelődése, ami fokozza az importversenyt és mérsékli a bérnövekedést. Míg az euroövezeti infláció a közelmúltban megközelítette az Európai Központi Bank (a továbbiakban: EKB) meghatározása szerinti árstabilitást, egyes tagállamok esetében az infláció továbbra is magas. Ezzel összefüggésben az EKB leállította a 2024 júniusában megkezdett lazítási ciklust. 2024 júniusa és 2025 között a betéti rendelkezésre állás kamatlába összesen 200 bázisponttal, 2 %-ra csökkent. Ennek eredményeként az euroövezeti irányadó kamatlábak jelenleg megközelítik a természetes kamatlábra vonatkozó becslések többségét. Ami a jövőt illeti, a Bizottság előrejelzése szerint az általános infláció 2026-ban 1,9 %-os lesz a 2025. évi 2,1 %-hoz képest. Az inflációs kilátások kockázatai nagyjából

[3] COM(2025) 30 final.

kiegyensúlyozottak, és a hosszabb távú inflációs várakozások legtöbb mérőszáma továbbra is 2 % körül van, ami támogatja az infláció célérték körüli stabilizálódását. Ez az EKB politikájának hitelességét jelzi, amely rögzítette a várakozásokat, és az inflációt ismét az árstabilitás felé fordította.

(6) Az elmúlt években érdemi javulás következett be az euroövezet egészének költségvetési pozíciójában: 2020 és 2024 között az átlagos hiány a GDP 7,0 %-áról a GDP 3,1 %-ára csökkent, míg a GDP-arányos államadósság 10,1 százalékponttal csökkent, és 2024-ben elérte a GDP 88,1 %-át. Ami a jövőt illeti, a költségvetési kilátások mérsékelt romlást vetítenek előre: a hiány 2025-ben várhatóan a GDP 3,2 %-ára, 2026-ban pedig a GDP 3,3 %-ára nő, ami a védelmi kiadások növekedésének, valamint a kamatkiadások folyamatos növekedésének és bevételkieséseknek tudható be. Az adósságráta az előrejelzések szerint 2025-ben a GDP 88,8 %-ára, 2026-ban pedig a GDP 89,8 %-ára nő, ami a növekedés és kamatláb különbözet kevésbé kedvező alakulása mellett tartós elsődleges hiányt is tükröz. Az előrejelzés távlatában a költségvetési irányvonal az EU-ban és az euroövezetben egyaránt nagyjából semleges marad, bár a tagállamok között jelentős eltérések mutatkoznak. A költségvetési irányvonal a Tanács által az uniós gazdasági kormányzási kerettel összhangban ajánlott költségvetési pályák, a nemzeti mentesítési rendelkezés által a magasabb védelmi kiadásokra való átállás megkönnyítése érdekében megengedett rugalmasság, valamint a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz (RRF) és más uniós alapok hatásának megfelelően alakul.

(7) Európa átalakuló biztonsági környezete eredményeként Unió-szerte megfigyelhető a védelmi kiadások jelentős növelésére való átállás. A NATO-tagok a védelmi és biztonsági kiadások tekintetében új, a GDP 5 %-ában meghatározott célra vállaltak kötelezettséget. A Tanács támogatta ezt az erőfeszítést azáltal, hogy az uniós költségvetési kereten belül 12 euroövezeti tagállamra vonatkozóan aktiválta a nemzeti mentesítési rendelkezéseket. A Bizottság és a főképviselő a ReArm Europe tervvel együtt közzétette az európai védelemről szóló fehér könyvet (Készenlét 2030)[4], amely pénzügyi eszközöket biztosít a tagállamok számára a védelmi képességek és infrastruktúra megerősítéséhez, beleértve az Európa biztonságát szolgáló cselekvési eszközt (SAFE)[5], amelyen keresztül az uniós költségvetés legfeljebb 150 milliárd EUR összegű hitelt nyújt a tagállamoknak a védelmi beruházások támogatására. Az új eszköz iránt nagy igény mutatkozott a tagállamok részéről, amelyek kifejezték részvételi szándékukat, és a rendelkezésre álló költségvetésen túl is kértek támogatást. A védelmi kiadások továbbra is egyenlőtlenül oszlanak meg az országok között, és esetenként erősen a személyzeti költségekre összpontosulnak. A keresleti oldalon az Egyesült Államok által szállított rendszerektől való függőség és a hosszú fejlesztési ciklusok miatt korlátozott a hatékonyság és a termelés gyors növelésére való képesség. Az európai termelés fokozása, a tagállamok közötti együttműködés erősítése, valamint az Európában tervezett és gyártott katonai célú termékek arányának növelése szükségessé teszi a meglévő korlátok kezelését és a védelmi piac további integrációját. Az új eszköz – az európai ipari kapacitásokat kihasználó közbeszerzést feltételezve – rövid és középtávú makrogazdasági ösztönzést nyújthat, miközben nagy innovációs potenciálja a termelékenység terén hosszú távú továbbgyűrűző hatásokat tesz lehetővé.

---

4 Fehér könyv az európai védelemről – Készenlét 2030.

5 COM(2025) 122 final.

(8) Az euroövezet költségvetési pozíciója továbbra is nyomás alatt áll, mivel az államháztartási hiány és az adósságszint több tagállamban még mindig meghaladja a világjárvány előtti arányt, és az előrejelzések szerint az elkövetkező években sem fog csökkenni. A Tanács által az államadósság fenntarthatóságának megőrzése érdekében ajánlott költségvetési pályák követése mellett teret kell engedni a védelmi képességek javításának szükségességéből, a versenyképesség megerősítéséből és a stratégiai prioritásokra – többek között a kritikus kapacitásokra és infrastruktúrára – irányuló beruházások fokozásából eredő sürgős kiadások, valamint az éghajlatváltozásra és a környezetkárosodásra visszavezethető egyre gyakoribb, a magánbiztosítások által csak korlátozott mértékben fedezett káreseményekhez kapcsolódó költségvetési terhek számára. Ezek a jelentős és egymással versengő kiadási igények szükségessé teszik a közkiadások prioritásainak fokozatos átrendezését, a népességelöregedéssel kapcsolatos költségek növekedésének megfékezésére irányuló intézkedések meghozatalát, a kiadási programok minőségének javítását és a lehetőségek feltárását a további bevételek mozgósítására. A méltányos és hatékony adórendszerek biztosítása érdekében továbbra is fontos az adórések csökkentése az adóügyi megfelelésnek többek között a digitalizáció általi javítása, az adókikerülés és az adókijátszás kezelése, valamint az agresszív adótervezés elleni küzdelem révén. Az adóalap szélesítése és a növekedést kevésbé hátráltató adók felé való elmozdulás, valamint a munkavállalás ösztönzőinek növelése és az adóstratégiáknak a szélesebb körű szakpolitikai célkitűzésekkel való összehangolása támogatná a rendezett államháztartást és a fenntartható növekedést. A kiadásokat jóval hatékonyabbá lehetne tenni és fokozottabban a szakpolitikai prioritásokra lehetne irányítani a kiadási felülvizsgálatok, a költség-haszon elemzések és a teljesítményalapú költségvetés-tervezési eszközök beható alkalmazásával. Különösen az éghajlattal kapcsolatos veszteségeket fedező magánbiztosítás nagyobb mértékű alkalmazása biztosíthatna további költségvetési mozgásteret. Emellett 2025-ben az uniós kohéziós politika félidős felülvizsgálatára vonatkozó szabályok számos területet (védelem és biztonság, versenyképesség és dekarbonizáció, energetikai átállás, megfizethető lakhatás, vízzel kapcsolatos intézkedések és a keleti határ menti régiók előtt álló kihívások) kiemeltek uniós stratégiai prioritásként. Az operatív programok átprogramozása és a rendelkezésre álló források mozgósítása további beruházásokat tenne lehetővé ezeken a területeken. Végezetül az állami beruházások hatékonyságának megbízható közép- és hosszú távú tervezés, a szakpolitikai területek és a kormányzati szintek közötti hatékony koordináció, szigorú projektértékelés és a magánfinanszírozással való szinergiák révén történő javítása hozzájárulna a nagyobb termelékenységhez és a költségvetési fenntarthatóság javulásához.

(9) Az euroövezet munkaerőpiaca a mérséklődő, de még mindig jelentős munkaerőhiány ellenére továbbra is szilárd. A munkanélküliség történelmi mélypontra süllyedt, 2025 közepén 5,9 %-on állt. A foglalkoztatás növekedése lelassult, és azt továbbra is támogatja a növekvő munkaerőpiaci részvétel és a befelé irányuló migráció. 2021 óta számos tagállamban a nettó migráció járult hozzá jelentősen a foglalkoztatás növekedéséhez. Az irányított szabályos migráció segített enyhíteni a munkaerőhiányt bizonyos iparágakban, és ellensúlyozta a demográfiai nehézségeket. Ugyanakkor továbbra is jelentős különbségek vannak a népességcsoportok között. A 2026. évi kilátások szerint a foglalkoztatás növekedése folyamatosan mérséklődik, a munkanélküliség pedig változatlanul alacsony marad, a tagállamok és régiók között azonban továbbra is eltérések mutatkoznak. A fokozott kereskedelmi korlátozások és a tartós bizonytalanság visszafoghatja a növekedést és ezáltal a foglalkoztatást, mind az exportra kivetett magasabb vámok, mind a fokozott globális bizonytalanság miatt. A

nominálbérek növekedése gyors növekedési időszakot követően mérséklődik. Az egy munkavállalóra jutó jövedelem éves növekedése az euroövezetben 2025 első felében 3,9 %-ot tett ki, ami csökkenést jelent a 2024. évi átlagos 4,5 %-hoz képest. Tekintettel a csökkenő inflációra, a reálbérek 2025 első felében 1,7 %-kal nőttek, és 2025 közepére a bérek vásárlóereje az euroövezet egészében visszaállt a 2019-es szintre. Ami a jövőt illeti, a kialkudott bérek növekedése várhatóan fokozatosan tovább mérséklődik.

(10) A demográfiai nyomással párosuló munkaerő- és szakemberhiány továbbra is jelentős kihívást jelent számos európai ágazat és a gazdaság egésze számára. A munkaerőpiac dinamikáját a digitális gazdaságra (a Digitális évtized szakpolitikai programmal[6] összhangban) és a dekarbonizált gazdaságra való, folyamatban lévő átállás is befolyásolja, amely új lehetőségeket teremt, miközben egyes munkaköröket és készségeket elavulttá tesz. Ahhoz, hogy a munkavállalók felkészüljenek erre a váltásra, folyamatos erőfeszítésekre van szükség a továbbképzés és az átképzés terén, amit a munkaerőpiaci politikák, az oktatás és képzés, valamint a keresett készségek szorosabb összehangolása is támogat. Emellett az alapkészségek korai életkortól kezdődő elsajátításának javítása segít megteremteni a készségfejlesztés alapjait. A készségek és a humántőke terén mutatkozó jelentős regionális egyenlőtlenségek kezelése előnyös lesz a munkavállalók számára, és erősíteni fogja az egységes piacot. A versenyképesség, a felkészültség és a technológiai vezető szerep fenntartásához emellett elengedhetetlen, hogy nagyobb hangsúlyt kapjon az oktatás és képzés a TTMM (a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika) terén, amelyen készséghiányok állnak fenn. A munkavállalási ösztönzők megerősítése az adóterheknek a munkáról való áthelyezésével, többek között az adó- és a szociális ellátórendszer célzott reformja révén, valamint bizonyos ágazatokban a munkakörülmények javítása támogatná a részvételt és a foglalkoztatást. Az alulreprezentált csoportok (többek között nők, fiatalabb és idősebb munkavállalók, romák és fogyatékossággal élő személyek) országspecifikus körülményektől függő integrációjának megkönnyítése tovább erősítené a munkaerő-kínálatot és az inkluzivitást. A fiatalok munkaerőpiaci részvétele és boldogulása az Unió tartós jóléte szempontjából alapvető fontosságú. Ugyanakkor a szegénység csökkentése és a kiszolgáltatott helyzetben lévő háztartások megfelelő és fenntartható szociális védelmi és befogadási rendszerek révén történő támogatása – beleértve a gondozási szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint a megfizethető és hozzáférhető lakhatás javítását is – kulcsfontosságú a társadalmi kohézió szempontjából. A minőségi munkahelyteremtés és a pályamódosítások, valamint a szociális partnerek szakpolitikai döntéshozatalba való hatékony bevonásának biztosítása és a szociális párbeszéd megerősítése továbbra is elengedhetetlen az euroövezet versenyképességének és strukturális változásokkal szembeni rezilienciájának fenntartásához. A készségek uniója[7] és a minőségi munkahelyekre vonatkozó ütemterv keretében indított kezdeményezések hozzá fognak járulni az említett erőfeszítések előmozdításához. [8]

---

6 A Digitális évtized szakpolitikai program (DDPP) közös, jogilag kötelező erejű irányítási keretet biztosít az EU 2030-ig tervezett digitális transzformációjának irányításához. Olyan közös uniós célértékeket és célkitűzéseket határoz meg, amelyeket Európa versenyképességének, rezilienciájának és technológiai szuverenitásának alapvető tényezőiként ismernek el.

7 COM(2025) 90 final.

8 COM(2025) 959 final.

(11) A strukturális hiányosságok kezelése elengedhetetlen az erősebb és fenntarthatóbb gazdasági növekedés megteremtéséhez az Unióban és az euroövezetben. Az EU növekedési potenciálját akadályozza, hogy a termelékenység növekedése nagyrészt a közepes technológiai színvonalú gyártásra és az alacsony képzettséget igénylő szolgáltatásokra korlátozódik, míg az Egyesült Államokban jelentősebb fejlődés tapasztalható a magas képzettséget igénylő, innovatív ágazatokban, például az informatikai szolgáltatások terén. Az európai innovációs és globális versenyképesség megerősítéséhez mozgósítani kell az összes uniós régióban rendelkezésre álló erőforrásokat, és az Unió erős kutatási bázisát piacképes technológiák és termékek előállításához kell hasznosítani. Ehhez növelni kell a kutatásba és fejlesztésbe (K+F) és a tudásba történő beruházásokat, szorosabb kapcsolatokat kell kialakítani a kutatás és az ipar között, el kell mélyíteni az innovációs ökoszisztémákat, és biztosítani kell a jól fejlett körforgásos gazdaság növekedését. E célból az egységes szabadalmi rendszer az innováció megerősítésének kulcsfontosságú eszköze. Ezzel párhuzamosan az InvestEU[9] nagy volumenű köz- és magánberuházást mozgósít, többek között az innovációk fejlesztése és bevezetése terén, a Stratégiai Technológiák Európai Platformja (STEP)[10] pedig fontos eszközt biztosít az erőforrások stratégiai technológiák felé irányításához. A közelmúltbeli javulás ellenére az EU kockázatitőke-ökoszisztémája továbbra is széttagolt és alultőkésített, különösen a növekvő innovatív vállalkozásokba történő beruházások tekintetében. A hosszú távú kockázati magántőke bővítése – többek között a megtakarítási és beruházási unió felé tett előrelépés és a közpolitikai intézkedések keretében nyújtott tartós támogatás révén – szintén fontos az innováció fokozása és a K+F európai szintű támogatása szempontjából. Európa növekedését és versenyképességét a strukturálisan magasabb energiaköltségek is akadályozzák. A megfizethető energiára vonatkozó cselekvési terv célja az energiaárak csökkentése és a fosszilis tüzelőanyagoktól való függőség további csökkentése. Ehhez alapvető fontosságú az energiaunió kiteljesítése, a villamosítás, az energiahatékonyság, a megújuló és tiszta energia gyorsított bevezetése, a hálózati kapacitás – többek között a határokon átnyúló rendszerösszekötők – javítása, valamint a meglévők hatékony használata, az intelligens hálózati infrastruktúra és az energiarendszer nagyobb rugalmassága.

(12) A jól működő áru-, munkaerő- és pénzügyi piacok elengedhetetlenek a beruházásokhoz, a rezilienciához és a termelékenységhez. Annak érdekében, hogy az erőforrásokat magas termelékenységnövekedési potenciált mutató ágazatokba lehessen irányítani, fel kell számolni a tőke- és munkaerő-átcsoportosítást akadályozó szűk keresztmetszeteket, ami többek között az induló és a növekvő innovatív vállalkozások előnyére válik. Az egységes piac, jóllehet jelentős mértékben hozzájárul Európa jólétéhez és konvergenciájához, továbbra sem teljes – különösen a szolgáltatások, a digitális gazdaság és az energia területén – a belső akadályok, a szabályozási különbségek, az összetett eljárások és az átültetési hiányosságok miatt. 2025 májusában a Bizottság új egységes piaci stratégiát indított[11], amelyet a 2028-ig megvalósítandó, hamarosan elkészülő egységes piaci ütemterv fog megerősíteni; a stratégia célja, hogy csökkentse az akadályokat, megelőzze az újak kialakulását, és összehangolja az egységes piacot Európa stratégiai célkitűzéseivel. Az egységes piacon túl a támogató üzleti környezet előmozdítása – különös tekintettel az

9 HL L 107., 2021.3.26., 30. o.
10 HL L, 2024/795, 2024.2.29.
11 COM(2025) 500 final.

egyszerűsítésre, az adminisztratív terhek csökkentésére és a termelékenységi politikák irányításának erősebb nemzeti termelékenységi testületeken keresztüli megerősítésére – hozzájárulhat a termelékenység növeléséhez a tagállamokban. Emellett a geogazdasági széttagoltság összefüggésében a hasonlóan gondolkodó partnerekkel való szoros kereskedelmi és pénzügyi kapcsolatok előmozdítása is ösztönözheti a fenntartható növekedést és beruházásokat. A strukturális reformok – többek között az uniós alapokból, például a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközből és más uniós alapokból nyújtott támogatás esetén – a beruházási akadályok felszámolása, az üzleti környezet javítása és a gazdasági stabilitás fokozása révén hozzájárulnak a tagállamok versenyképességének fokozásához.

(13) Az EU bőséges megtakarításokat generál a beruházások és stratégiai prioritásainak finanszírozásához. Az euroövezet nettó tőkenyújtó a világ többi része számára, ami a tartósan jelentős folyófizetésimérleg-többletének következménye, miközben a belföldi beruházási igények – többek között a K+F, a tiszta energia, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás és a digitális infrastruktúra, valamint a védelem és az űrpolitika – továbbra is jelentősek. A megtakarítási és beruházási unió[12] célja, hogy a mély és jól működő egységes piac célkitűzéseivel összhangban javítsa a belföldi megtakarítások belföldi beruházásokba áramlását. További célja, hogy több lehetőséget biztosítson a polgárok számára arra, hogy megtakarításaikat mozgósítva tőkepiaci befektetésekkel gyarapítsák a vagyonukat. Ez azt jelenti, hogy meg kell erősíteni a lakossági befektetők részvételét és pénzügyi műveltségét, mozgósítani kell Európa intézményi befektetőinek nagy eszközállományát, és a bankszektoron túl minden vállalkozás számára bővíteni kell a finanszírozási lehetőségeket, többek között az induló és a növekvő innovatív vállalkozások támogatása érdekében. Emellett szorgalmazza a tőkepiacok széttagoltságának kezelését, valamint a határokon átnyúló méretgazdaságosság lehetővé tételét az egységes piacon belüli hatékonyabb és összehangoltabb felügyelet révén. Ez a menetrend a tőkepiaci unió és a bankunió irányába történő folyamatos előrehaladáson alapul. A tőkepiacok elmélyítésével a lakossági és intézményi befektetők – beleértve a foglalkoztatói és magánnyugdíjrendszereket is – változatosabb befektetési lehetőségekhez férhetnek hozzá a polgárok vagyonának kiépítése, valamint a források európai vállalkozásokba és infrastruktúrába való átirányítása érdekében. Ugyanakkor a bankunió kiteljesítése integráltabb, stabilabb és hatékonyabb pénzügyi közvetítést biztosítana a tagállamokban, csökkentve a széttagoltságot és erősítve a pénzügyi rendszer rezilienciáját. Ezek a reformok együttesen lehetővé tennék az euroövezet és az Unió egésze számára, hogy bőséges megtakarításait belföldi beruházásokra fordítsa, és ezeket a megtakarításokat a versenyképesség, az innováció és a biztonság hajtóerejévé tegye.

(14) Az euro fontos szerepet játszik regionális valutaként, amelyet a szomszédos gazdaságok széles körben használnak a számlázáshoz, valamint tartalékvalutaként, ezáltal pedig a tágabb európai régió stabilitását biztosító makrogazdasági horgonyként. Az európai exportőrök és importőrök is széles körben használják a világ többi részével folytatott ügyleteik során. Ugyanakkor a nemzetközi monetáris és pénzügyi rendszer mélyreható változáson megy keresztül, amelyet geopolitikai sokkok, növekvő multipolaritás és gyors technológiai innováció jellemeznek. A kölcsönös gazdasági és pénzügyi függőségek fegyverként való felhasználása, illetve a fegyverként való

[12] COM(2025) 124 final.

felhasználásával való fenyegetés, rávilágított az Unió és az euroövezet pénzügyi stratégiai autonómiájának sebezhetőségére. Az euro szélesebb körű nemzetközi használata támogatná az EU stratégiai autonómiáját, csökkentené a finanszírozási költségeket és – a makroszintű pénzügyi stabilitás fenntartásával kapcsolatos új felelősségek árán – csökkentené a vállalkozások árfolyam-kitettségét. Ebben az összefüggésben a digitális euro fejlesztése a belföldi és regionális magánfizetési megoldások interoperabilitásának fokozására irányuló erőfeszítésekkel együtt hozzájárulna Európa monetáris szuverenitásának megerősítéséhez, ezáltal csökkentve Európa nem európai pénzügyi infrastruktúráktól való függőségét, és fokozva pénzügyi és fizetési rendszerének rezilienciáját.

(15) A pénzügyi szektor reziliens maradt. Az Európai Bankhatóság 2025. évi uniós szintű stressztesztjének eredményei megerősítették, hogy az európai bankok még egy feltételezett súlyos gazdasági visszaesés esetén is stabilak maradnak. A pénzügyi stabilitást fenyegető kockázatok azonban magasak, és a sebezhetőségek továbbra is fennállnak. 2025 első felében az euroövezet bankszektora továbbra is erőteljesen teljesített, amit erős tőke- és likviditási pozíciók, valamint tartós jövedelmezőség támogatott a gyengülő globális és belföldi feltételek és a csökkenő kamatlábak ellenére. A banki értékelések 2024 közepe óta jelentősen emelkedtek, míg az eszközminőség eddig nem változott, a nemteljesítő hitelek aránya pedig összességében stabil maradt. Ugyanakkor a nemzetközi környezet változékonyabbá vált. A globális politikai bizonytalanság és a volatilis globális pénzügyi feltételek növelik az eszközár-korrekciók és annak kockázatát, hogy a likviditás és az államadósság-piacok újból nyomás alá kerülnek. Mind a bankoknak, mind a banknak nem minősülő pénzügyi közvetítőknek (a továbbiakban: NBFI-k) jelentős a kitettsége a kereskedelem szempontjából érzékeny ágazatokkal, például az acél- és az autógyártással szemben. A sebezhetőségek fontos forrásai a likviditási rések és a jelentős tőkeáttétel a kulcsfontosságú NBFI-szektorokban. A bankok és az NBFI-k közötti növekvő összekapcsoltság, valamint az egyéb nem uniós NBFI-kkel és piacokkal fennálló jelentős kapcsolatok növelik az összetettséget és a kitettségeket, amelyek jelenleg nem eléggé láthatók és nyomon követhetők. A kereskedelmi ingatlanok ágazatában továbbra is fennállnak kockázatok, amelyek szoros nyomon követést tesznek szükségessé. Az ingatlanpiaci fejlemények szintén figyelmet érdemelnek, tekintettel a banki hitelezéssel és a magánszektor eladósodottságával, valamint általában a beruházásokkal és a gazdasági tevékenységgel való kapcsolatukra. A megnövekedett geopolitikai feszültségek közepette a kiberkockázatok továbbra is egyre fontosabbá válnak, mivel kulcsfontosságú működési sebezhetőségeket jelentenek, többek között a bankok számára is. Az éghajlattal és a környezettel kapcsolatos kitettségek szintén kockázatot jelentenek a pénzügyi szektor számára. Ennek fényében a pénzügyi stabilitás megőrzéséhez folyamatos éberségre, előretekintő felügyeletre és megerősített rezilienciára lesz szükség a pénzügyi rendszer valamennyi szegmensében, többek között megfelelő biztonsági hálók révén,

AJÁNLJA, hogy az euroövezeti tagállamok a 2026–2027 közötti időszakban – egyénileg és az eurocsoporton belül kollektíven – hozzák meg a következő intézkedéseket:

1. A költségvetési fenntarthatóság megőrzése érdekében tartsák tiszteletben az ajánlott nettó kiadási pályákat, beleértve adott esetben a védelmi kiadásokra vonatkozó nemzeti mentesítési rendelkezés révén biztosított ideiglenes rugalmasságot is. Ennek megfelelően differenciált költségvetési politikát, és 2026-ban összességében semleges költségvetési irányvonalat kell eredményeznie.

2. Az ajánlott nettó kiadási pályák követése mellett hajtsanak végre olyan középtávú költségvetési stratégiákat, amelyek teret engednek a védelmi képességekhez, a versenyképesség megerősítéséhez, és a stratégiai prioritásokba történő beruházások fokozásához kapcsolódó kiadásoknak. Rendezzék át a nemzeti költségvetések prioritásait, valamint hozzanak intézkedéseket az állami bevételek és kiadások eredményességének, hatékonyságának, minőségének és összetételének javítása érdekében, többek között az éghajlattal kapcsolatos eseményekhez kapcsolódó veszteségeket nagyobb mértékben fedező magánbiztosítás előmozdítása révén.

3. Kezeljék a védelmi iparágak szűk keresztmetszeteit annak biztosítása érdekében, hogy a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó védelmi készültségi ütemtervvel összhangban a további közkiadások időszerű és hatékony védelmi képességeket eredményezzenek. Mozdítsák elő a védelmi felszerelések uniós szintű piacát; ösztönözzék a közös közbeszerzést, amely hozzájárul a hatékonyság és az interoperabilitás javításához, és csökkenti a széttagoltságot.

4. 2026. augusztus 31-ig fejezzék be a helyreállítási és rezilienciaépítési tervek végrehajtását, és a következő években a nemzeti és uniós finanszírozás koordinálása révén támogassák a beruházások finanszírozását. A kohéziós politika félidős felülvizsgálata során bevezetett lehetőségeket kihasználva biztosítsák a rendelkezésre álló uniós források felhasználását.

5. Mozdítsák elő a munkaerő továbbképzését és átképzését a termelékenység és az innovációs kapacitás növelése, valamint a stratégiai ágazatok támogatása érdekében. Erősítsék meg az oktatási és képzési szakpolitikákat az oktatási eredmények javítása érdekében, különös tekintettel az alapvető és digitális készségekre, és biztosítsák a készségprofilok kereslete és kínálata közötti nagyobb összhang elérését. Kezeljék a strukturális munkaerőhiányt, valamint a készségek és a humánerőforrás-adottságok terén fennálló jelentős regionális egyenlőtlenségeket. Mozdítsák elő a munkahelyek minőségét és növeljék tovább a munkaerőpiaci részvételt, többek között az alulreprezentált csoportok számára. Hozzanak intézkedéseket az egységes piacon belüli, határokon átnyúló mobilitás és a hiányszakmákban dolgozó harmadik országbeli állampolgárok jogszerű migrációjának megkönnyítése céljából. Erősítsék meg a munkavállalási ösztönzőket az adóterheknek a munkáról való áthelyezésével, többek között az adó- és a szociális ellátórendszer célzott reformja révén. Lépjenek fel a szegénység elleni küzdelem terén a megfelelő és fenntartható szociális védelmet és befogadást szolgáló rendszerek megőrzésével és megerősítésével, valamint a megfizethető, fenntartható és minőségi lakhatáshoz való hozzáférés javításával. Biztosítsák a szociális partnerek hatékony bevonását a szakpolitikai döntéshozatalba, és erősítsék meg a szociális párbeszédet. Biztosítsák a szociális partnerek hatékony bevonását a szakpolitikai döntéshozatalba, és erősítsék meg a szociális párbeszédet.

6. A nemzeti gyakorlatokkal összhangban és a szociális partnerek és a szociális párbeszéd[13] szerepének tiszteletben tartása mellett erősítsék meg a fenntartható bérnövekedést támogató feltételeket, különösen az alacsony és közepes jövedelműek tekintetében, a termelékenység alakulásával összhangban, kellően figyelembe véve az infláció és az euroövezeten belüli versenyképességi különbségek kockázatát.

[13] A 2026. őszi csomag előkészítése során a Bizottság és a Tanács észrevételeket kapott az Európai Szakszervezetek Szövetségétől (ESZSZ) és a munkáltatói szövetségektől. Lásd: https://commission.europa.eu/publications/2026-european-semester-autumn-package_en.

7. Kezeljék prioritásként azokat a közberuházásokat, valamint ösztönözzék azokat a magánberuházásokat, amelyek támogatják a kutatást és az innovációt, az ipari dekarbonizációt, a tiszta energiára való átállást és a digitális átállást, a gazdasági biztonságot és az értékláncokon belüli stratégiai függőségek csökkentését. Mozdítsák elő a források nagy növekedési potenciállal rendelkező ágazatokba és technológiákba történő allokációját, és erősítsék meg az innovációs ökoszisztémákat, többek között a különböző szereplők, például a vállalkozások, egyetemek vagy kutatóintézetek közötti kapcsolatok megerősítése, a kockázati tőke induló és növekvő innovatív vállalkozások finanszírozásában betöltött szerepének fejlesztése, valamint a digitális és tiszta technológiák bevezetésének felgyorsítása révén.

8. Számolják fel a belső akadályokat és a nemzeti szintű szabályozási különbségeket, valamint az átültetés és a megfelelés terén még fennálló hiányosságokat az egységes piac elmélyítése, valamint a vállalkozások hatékonyságának és növekedési képességének fokozása érdekében.

9. Mozdítsák elő a szabályozás egyszerűsítését a szükségtelen terhek azonosításával és csökkentésével, valamint átlátható és célzott szabályozás elfogadásának biztosításával, többek között a jogalkotási folyamat során a nyilvánossággal és az érdekelt felekkel folytatott konzultációk, valamint a jogszabályok utólagos értékelésének hatékony felhasználása révén.

10. A Bizottság 2025. márciusi közleményével[14] összhangban hozzanak létre egy európai megtakarítási és beruházási uniót, amely előmozdítja a versenyképes és jól működő tőkepiaci és bankszektort annak érdekében, hogy az európai megtakarításokat hosszú távú beruházások céljára mozgósítsa, különösen az európai gazdaság nagy növekedési potenciállal rendelkező vagy stratégiai jelentőségű ágazataiban. A tőkepiaci integrációról és felügyeletről szóló, küszöbön álló jogalkotási csomag terén történő gyors előrelépés révén kezeljék a tőkepiac széttagoltságát, a pénzügyi szolgáltatások határokon átnyúló nyújtása és igénybevétele előtt álló akadályokat, valamint a nemzeti felügyeleti gyakorlatok közötti eltéréseket.

11. Tegyenek lépéseket a megtakarítási és befektetési számláknak egyszerűsített és előnyös adóügyi megítélés révén történő elérhetőbbé tételéről (2025. szeptember)[15], a nyugdíj-eredménytáblákról, a nyugdíj-nyomonkövetési rendszerekről és az automatikus beléptetésről (2025. november)[16] szóló 2025. évi bizottsági ajánlások, valamint a pénzügyi műveltségre vonatkozó uniós stratégiáról szóló 2025. évi közleményben[17] (2025. szeptember) foglalt ajánlások végrehajtása érdekében.

12. Tegyenek meg minden szükséges lépést a digitális euro létrehozása érdekében, mozdítsák elő az innovációt és a versenyt a pénzforgalmi piacon, és biztosítsák a központi banki pénzhez való folyamatos és széles körű hozzáférést és annak használhatóságát a digitalizálódó gazdaságban.

13. Mozdítsák elő az euro nemzetközi szerepét, és kötelezzék el magukat globális helyzetének további megerősítése mellett, többek között az európai pénzügyi infrastruktúrák sebezhetőségeinek kezelése révén.

---

14 COM(2025) 124 final.
15 C(2025) 6800 final.
16 C(2025) 9300 final.
17 COM(2025) 681 final.

14. Kövessék nyomon a makroszintű pénzügyi stabilitást fenyegető kockázatokat, beleértve az eszközminőségből, az átárazási dinamikából, valamint az éghajlattal és a környezettel kapcsolatos kitettségekből, továbbá a bankok és banknak nem minősülő pénzintézetek közötti kapcsolatokból eredő kockázatokat a fő pénzügyi piacokon és a magánfinanszírozáson keresztül. Szükség esetén erősítsék meg a banknak nem pénzügyi közvetítők ágazatára vonatkozó szabályozási és felügyeleti keretet annak érdekében, hogy a felmerülő sebezhetőségek hatékonyan azonosíthatók és kezelhetők legyenek.

Kelt Strasbourgban, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök